

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Vigesimoqvinto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

sententiæ scripturæ, dictæ sunt ad auellendum hominem non solum a peccatis, sed etiã ab operibus ipsorum opinione bonis & iustis, & tantum adducendum eos simplici mente ad dei præcepta, vt ea sola semper sola summo opere curent & obseruent, vt est Exodi. 17. Et erit quasi signum in manu tua, & quasi monumentum ante oculos tuos, vt lex domini semper sit in ore tuo. Et psal. 1. Et in lege eius meditabitur die ac nocte. Nã nobis satis, & plusq̃ satis est occupationum, satis facturis dei præceptis. Dedit em̃ nobis eiusmodi præcepta, quæ si intelligeremus, certe ne momento quidem ociari possemus, omnium aliorum operum facile obliu. Verum malus spiritus, qui non quiescit, dum non potest nos ad sinistra in mala trahere opera, respicit dextrorsum ad electicia speciosa bona opa, contra quæ deus præcepit. Deut. 28. Iosue. 23. Im̃ confortamini & estote solliciti, vt custodiat is cuncta quæ scripta sunt in volumine legis Mosi, & nõ declinetis ab eis, neq̃ ad dexteram, neq̃ ad sinistram.

VIGESIMOQ VINTO.

¶ Tertiu opus huius præcepti est, dei nomẽ inuocare in omnibus calamitatibus. Nam hoc iudicat deus nomen suum sanctificauit, & magni factum & cultum, si ipsum nominemus & inuocemus in persecutionibus & necessitatibus. Est em̃ breuiter hæc causa, quare nobis multas necessitates, passiones, persecutiões, & mortem etiam infligit sed & in multis nos malis peccatricibus affectibus viuere permittit, vt per eas hominem impellat ad currẽdum ad deum, clamandum, nomẽ eius sanctum inuocandum, & ita ad implendum hoc opus secundi præcepti. Vt dixit Psal. xlix. Inuoca me in die tribulationis, eruã te, & honorificabis me. Immola deo sacrificium laudis, & honorificabis me. Atq̃ hæc est via qua possis venire ad salutem. Nam per hoc opus homo intelligit & experitur quid dei nomen sit, & quam potens & efficax sit adiuuandi inuocantibus id ipsum. Per quod nascitur miserum immodum fiducia & fides, qua primum & summum præceptum impletur. Quod expertus Dauid dixit psal. 43. Voluntarie sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo domine, quoniã bonum est. Quã ex omni tribulatione eripuisti me, & super inimicos meos despexit oculus meus. Et psal. xc. ait deus, Quoniã in me sperauit liberabo eũ, protegam eum, quoniã cognouit nomen meum. Ergo nunc vide quisnam hominum in terris tota vita sua nõ satis habeat negotij vel in hoc vno opere. Quis enim etiam horã spacio careat tentationibus? Vt præteream inter tentationes calamitatum quæ sunt infinitæ. Ad hæc pericu-

Cœci p ope
rib⁹ a deo p
ceptis, nra es
lecticia opus
cula facim⁹.

Quæ laus no
minis dei, &
summũ cul
tus. Inuoca
re eũ in tribu
lauone.

Vtiles calas
mitates.

Iosissima omnium tentationum est hec, vbi nulla sit tentatio & calamitas, sed omnia ex animi sententia procedunt, ne tū homo dei oblitus ferocior factus, abutatur rebus & temporibus secundis & prosperis. Imo hic decies magis eget inuocatione diuini nominis, quam in rebus aduersis. Legitur em̄ in psal. xc. Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dextris tuis. Iam vero etiā luce clara quotidiana in hominibus experientia videmus immaniora vitia & peccata in pace, rerum vilitate, & secundis temporibus, quam bello, peste, morbis, & omni modis calamitatib. admitti. Adeo, vt Moses populū suum nulla alia causa timeret dei precepta deseruū, quā quod plenior, saturior, quietior iusto esset. Sicut ipse dixit Deutero. 3. Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit, incrassatus, impinguatus, dilataus. Dereliquit deum factore suum, & recessit a deo salutari suo. Quocirca etiam deus eidem permisit multos esse reliquos hostes & inimicos, quos nolebat depellere, ne requiem haberent, sed sese exerceat ad mandata dei seruanda, vt Iudicū. 3. Legitur. Sic & nobis facit, omnigenas aduersitates inferens. Adeo sollicitus est in nos, vt nos agat & doceat ad nomen ipsius colendum & inuocandum ad imperandā fidē & fiduciā erga ip̄m, & ita ad implēda prima duo ip̄i precepta,

VIGESIMOSEXTO.

Contra eos
qui se contra
aduersitates
superstitioni
bus armant.

¶ Hic igitur stulti homines periculose agunt, & præsertim sancti proprie operarij, & quicunq; aliquid sibi singularitatis adrogāt. Hic discit se benedicere, ille sese literis tuetur. Hic currit ad incantatores diuinaculos & prædictores. Ille hoc, hic aliud requirit, vt tantā aduersitates euadētes, tuto sint. Neq; enim numerari potest, quam diabolicæ in hoc prestigie imperent, incantando, adiurando, superstitionibus, quæ omnia ideo fiunt, vt nomine dei non egeant. Quibus plurimum irreuerentiæ primis duobus habetur præceptis, quod hoc apud diabolū, hominem, vel creaturam queritur, quod tantum apud deum plura, simplici, & nuda fide, fiducia, hilari audaciā & inuocatione eius sancti nominis querendum & inueniendum erat. Tu igitur ipse rem manibus attrectes, an non hoc magnæ & stultæ perversitatis sit. Diabolo, homini & creature oportet eos credere, & optima ab ipsiſ expectare, & sine eiusmodi fide & fiducia nihil neq; cōstat, neq; prodest. Quid ergo bono & fidei deo fraudi fuerit, quid obfuerit, quod ei non adeo, vel plus & vehementius creditur & confiditur, quam homini & diabolo: quū tamen deus non solum promittat auxiliū & certā opem, sed etiam præcipiat sibi cōfidei & omnigenas